

Sygn. akt II K 104/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Wierzbowska-Zimoń

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Kurczewska

przy udziale prokuratora: Anny Witkowskiej – Czapnik i Macieja Ołubka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 10 czerwca 2016r. i 27 lipca 2016 r.

sprawy: **S. P.**

s. A., J. z domu J.

ur. (...) w m. B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 stycznia 2016 r. w Ż. gm. K., woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prowadził samochód marki F. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości (1,64, 1,21 i 1,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu)

tj. o czyn z art. 178 a § 1 i 4 kk

1. S. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1i 4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 42§3 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio,
3. na podstawie art. 43a§2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego,
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

(od kary i środków karnych)

W dniu 9 stycznia 2016 r. w Ż., gmina K. S. P. będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, prowadził samochód marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości (1,64, 1,21, 1,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), czym wypełnił dyspozycję art. 178 a § 1 i 4 kk.

S. P. urodził się w dniu (...), ma wykształcenie podstawowe – bez wyuczonego zawodu, utrzymuje się z prac dorywczych, z czego osiąga miesięczny dochód rzędu 2.000 zł. Oskarżony jest żonaty i ma na utrzymaniu dwoje dzieci

w wieku 5 i 8 lat oraz małżonkę, która jest bezrobotna. S.P. nie posiada żadnego majątku i jest dobrego stanu zdrowia: nie leczył się nigdy: psychiatrycznie, neurologicznie, odwykowo.

Oskarżony był dotychczas karany trzykrotnie:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 20 marca 2008 r. (sygnatura akt (...)) – prawomocnym od dnia 27 marca 2018 r. – za przestępstwa przeciwko mieniu, tj. wypełniające dyspozycję art.278 § 1 kk i 279 § 1 kk na karę łączną 2 lat pozbawienia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, grzywnę w wymiarze 80 stawek po 10 złotych oraz dozór kuratora.;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 8 grudnia 2011 r. (sygnatura akt (...)) - prawomocnym od dnia 27 marca 2018 r. – za przestępstwa przeciwko z art. 178 a § 1 kk, na karę grzywny w wymiarze 40 stawek po 20 złotych, która została wykonana z dniem 9 czerwca 2014 r., świadczenie pieniężne wykonane w dniu 21 maja 2014 r. oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

- wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 27 marca 2012 r. (sygnatura akt (...)) – prawomocnym od dnia 4 kwietnia 2012r. - za przestępstwa z art. 193 kk, art. 158 § 1 kk na karę 1 roku i 6 sześciu miesięcy pozbawienia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat oraz grzywnę 100 stawek dziennych po 10 złotych każda.

/dane osobowo-poznawcze – k. 26, informacja z systemu – k. 31, dane o karalności - k. 19 - 20, odpisy wyroków – k. 32 – 39, informacje – k. 15 – 19, pismo ze starostwa - k. 14/

Oskarżony należycie wypełnia swoje obowiązki jako ojciec i mąż, jest jedynym żywicielem rodziny, nie jest uzależniony od alkoholu.

/zeznania świadka – k. 24/

Oskarżony nie stawiał się na rozprawę w dniu 27 lipca 2016 r. bez usprawiedliwienia, a na etapie postępowania przygotowawczego, przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że przed zatrzymaniem przez policję wypił około 10 sztuk piw.

/wyjaśnienia oskarżonego k. 26 v. – 27 oraz 41 v. w zw. z k. 24 akt głównych/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwala na uznanie oskarżonego winnym, tego że w dniu 9 stycznia 2016 r. w Ż. gm. K., woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prowadził samochód marki F. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości (1,64, 1,21 i 1,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), czym wypełnił dyspozycję art. 178 a § 1 i 4 kk.

W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu.

Oskarżony, pomimo iż znajdował się pod wpływem alkoholu, dysponował możliwością oceny swojego zachowania i w chwili dokonywania przypisanego mu czynu znajdował się w takiej sytuacji motywacyjnej, że mógł zachować się zgodnie z normami prawa.

S. P. nie wyjaśnił powodów swojego zachowania, stwierdzając jedynie, że jechał z kolegami i że przed rozpoczęciem prowadzenia pojazdu, wypił 10 piw, co świadczy o rażącym lekceważeniu podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i porządku prawnego, jako takiego.

Czyn oskarżonego charakteryzowały się znaczną społeczną szkodliwością, co wyraża się w ilości spożytego przez oskarżonego alkoholu i w konsekwencji bardzo dużym stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu. Stan S. P. prowadził do wyniku istotnie przewyższającego wartości minimalne wynikające z art. 115 § 16 kk. W myśl w/w

przepisu, stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Przy tym stężeniu alkoholu we krwi występuje już upośledzenie zdolności do prowadzenia pojazdów, a co dopiero przy wartościach, które wykazało badanie sprawcy. Oczywistym jest bowiem, że upośledzenie możliwości obserwacji drogi, włączenia odpowiednich reakcji jest tym wyższe, im większy jest poziom alkoholu we krwi/wydychanym powietrzu.

Oskarżony, po raz kolejny naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym – zasadę trzeźwości, a swoim zachowaniem godził w bezpieczeństwo i poczucie pewności innych uczestników ruchu drogowego.

Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę, że jest w stanie nietrzeźwości, wiedział, że był już uprzednio karany za takie samo przestępstwo.

Sąd nie znalazł zatem żadnych okoliczności łagodzących, natomiast okolicznością obciążającą była uprzednia wielokrotna karalność, powrót na drogę przestępstwa tego samego rodzaju, ale także postawa sprawcy, który nie próbował nawet usprawiedliwić swojego zachowania, w tym złożyć wyjaśnień przed Sądem.

Za przypisany czyn, na zasadzie art. 178 a § 4 kk, Sąd wymierzył sprawcy karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzona kara została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i zdaniem Sądu, tylko ten jej rodzaj spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na S. P., a zwłaszcza pozwoli uzmysłwić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i nieuchronność poniesienia konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą. Sąd kierował się także względami prewencji ogólnej – społeczeństwo musi wiedzieć, że zachowanie oskarżonego, który jechał samochodem w tak znacznym stanie nietrzeźwości, spotkało się z należytą reakcją.

Sąd orzekł również na podstawie art. 42 § 3 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym (o charakterze obligatoryjnym) dożywotnio, co ma zapobiec ponownemu popełnianiu przez oskarżonego przestępstw tego typu oraz oddziaływać na niego represyjnie.

S. P. winien na stałe zostać wyeliminowany z grona uczestników ruchu drogowego, jako osoba stwarzająca realne zagrożenie dla jego bezpieczeństwa, zwłaszcza, że dopuścił się po raz drugi takiego samego przestępstwa. Zdaniem Sądu, w tych okolicznościach nie zachodzą żadne szczególne względy, które wskazywałyby na celowość odstąpienia od reguły wynikającej z treści art. 42 § 3 kk. Oskarżony nigdy nie powinien móc prowadzić pojazdów mechanicznych, jako osoba nieodpowiedzialna, nie dając tym samym żadnych gwarancji przestrzegania reguł panujących na drogach.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł również świadczenie pieniężne (o charakterze obligatoryjnym) w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, które to stanowi realną, wymierną dolegliwość dla oskarżonego.

W ocenie Sądu kara i orzeczone środki karne są adekwatne do realiów faktycznych sprawy i będą odpowiednią dolegliwością dla osiągnięcia celów kary.

Jednocześnie mając na uwadze powrót oskarżonego na drogę przestępstwa, uprzednią wielokrotną kataralności, znaczny stan nietrzeźwości, Sąd uznał, przy uwzględnieniu przepisu art. 69 § 4 kk, że nie zachodzą żadne szczególne względy, aby móc warunkowo zawiesić orzeczoną karę.

S. P. winien mieć na uwadze, kiedy siadał za kierownicę, że ma na utrzymaniu rodzinę i obowiązek opieki nad małymi dziećmi, a nie w fakcie tym szukać ratunku przed umieszczeniem w zakładzie karnym.

Na zasadzie art. 626 § 1 i art. 627 kpk Sąd obciążył oskarżonego obowiązkiem pokrycia kosztów postępowania, bowiem nie jest on w tak trudnej sytuacji majątkowej, aby konieczność ich pokrycia naraziła jego samego i jego najbliższych na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.